

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง ที่มีต่อการลดการเสพติดสุรา และการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเสพติดสุราลดลงมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
2. ในระยะติดตามผล ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเสพติดสุราลดลงกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเห็นคุณค่าตนเอง เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
4. ในระยะติดตามผล ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเห็นคุณค่าตนเอง เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติ ที่อยู่ในระหว่างการคุมความประพฤติของฝ่ายคุมประพฤติประจำศาลอาญา สำนักงานคุมประพฤติกลาง กระทรวงยุติธรรม กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ชายทั้งหมด อายุระหว่าง 18-35 ปี มีการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษา ที่ยังคงเสพกัญชาและตรวจพบสารกัญชาในปัสสาวะอย่างน้อย 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 2-4 เดือนก่อนการทดลองซึ่งสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง 12 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่ม (Random Assignment) แยกเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบวัดการเห็นคุณค่าตนเอง ของคูเปอร์สมิธ ฉบับผู้ใหญ่ (Coopersmith Self-Esteem Inventory, Adult Form, 1984) ซึ่งแปลและดัดแปลงโดยนายยา วงศ์หลีกภัย (2532)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขออนุญาตทำการวิจัยกับผู้ถูกคุมความประพฤติของฝ่ายคุมประพฤติประจำศาลอาญา สำนักงานคุมประพฤติกลาง พร้อมทั้งขออนุญาตใช้ห้องประชุมเพื่อทำการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
2. ค้นหาผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในระหว่างการคุมความประพฤติและยังคงเสพกัญชาอยู่ โดยดูจากแฟ้มรายงานผลการตรวจปัสสาวะประจำเดือนของฝ่ายคุมประพฤติประจำศาลอาญา แล้วคัดรายชื่อผู้ที่ตรวจพบสารกัญชาในปัสสาวะอย่างน้อย 2 ครั้งขึ้นไปจำนวน 40 คน
3. ติดต่อพนักงานคุมประพฤติที่ดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติทั้ง 40 คน เพื่อคัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไป ซึ่งคัดเลือกได้ จำนวน 25 คน

4. นัดหมายผู้ถูกคุมความประพฤติทั้ง 25 คน เป็นรายบุคคล สอบถาม ความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง และให้ทำแบบวัดการเห็นคุณค่าตนเอง พร้อมทั้งเก็บปัสสาวะไปตรวจหาสารกัญชา เป็นการทดสอบก่อนการทดลอง

5. คัดเลือกผู้ถูกคุมความประพฤติที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง และ ยังคงตรวจพบสารกัญชาในปัสสาวะ ที่มีคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าตนเองต่ำ สุดเรียงลำดับขึ้นมาจำนวน 12 คน แล้วสุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และ กลุ่มควบคุม 6 คน

6. ดำเนินการทดลองโดยจัดการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตาม แนวพิจารณาความเป็นจริงให้แก่กลุ่มทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในเวลาหลังเลิก ทำงานวันพุธ และช่วงเข้าวันอาทิตย์ของทุกสัปดาห์ ครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่ม

7. เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบ วัดการเห็นคุณค่าตนเอง และเก็บปัสสาวะเพื่อนำไปตรวจหาสารเสพติด เป็นการ ทดสอบหลังการทดลอง

8. หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว 1 เดือน นัดผู้ถูกคุมความประพฤติ ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดการเห็นคุณค่าตนเอง และเก็บปัสสาวะ เพื่อนำไปตรวจหา สารเสพติดเป็นการทดสอบในระยะติดตามผล

9. เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนคำตอบจากแบบวัดการเห็นคุณค่าตนเอง และรวบรวมผลการตรวจสารเสพติดในปัสสาวะ แล้วนำข้อมูลที่ได้มา ท้าการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลการตรวจปัสสาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาหา ความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2)

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. หลังการทดลองและระยะติดตามผล ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีการเสพกัญชาลดลงมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่มารายงานตัวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติที่เสพกัญชาสามารถลดการเสพกัญชาลงได้ และยังคงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้นได้ในระยะติดตามผล

2. หลังการทดลองและระยะติดตามผล ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีการเห็นคุณค่าตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่มารายงานตัวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีผลในการลดการเสพกัญชาและเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติได้ดีกว่าการรับรายงานตัวตามปกติของพนักงานคุมประพฤตินิ่งควรได้นำวิธีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานคุมประพฤติต่อไป

2. ควรมีการศึกษาถึงผลระยะยาวของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อการลดการเสพกัญชา และการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง

3. ควรมีการศึกษาถึงผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีปัญหาอื่น ๆ เป็นการเฉพาะ เช่น ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีงานทำ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีพฤติกรรมลักขโมย เป็นต้น